

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 10.
Šibenik, 7. ožujka 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Njegova volja

Osim razuma imamo i volju. I baš te dvije sposobnosti izdižu čovjeka visoko nad svim ostalim, neživim i živim, stvorovima. Po njima je čovjek viši od najvećeg brda na zemlji i dublji od najdubljeg oceana.

Imamo volju. Slobodnu volju! Ali ta naša volja, iako je u sebi nešto veliko i uzvišeno, sklona je na zlo, kao što je i kamen, pa i kad stoji nepomično na mjestu, sklona da se kotrlja niz strminu.

Volja, čovječja volja, stvara neprijateljstva i ratove; ona proljeva bratovu krv i u prah ruši neotkupljive vrednote.

Takva je čovječja volja, kad se zlorabi njezina sloboda.

No, osim čovjeka, postoje i druga bića koja posjeduju razum i volju, a između njih je najveći i najbolji — zapravo jedini velik i jedini dobar — Bog.

Kažemo: Bog je neizmjerljivo savršen, neizmjerljivo dobar, neizmjerljivo milosrdan. Samo Savršenstvo, sama Dobrota, samo Milosrđe.

I to je objektivna istina! Sve dobro je od Boga. I ništa On ne može htjeti zla. Ni htjeti, ni učiniti. Dakle je jedino Božja volja neokaljana, bez ikakve, ma i najmanje, sklonosti na zlo.

Mi, međutim, obično tako ne mislimo. Dapače, mislimo sasvim drukčije! — Zar se svi ratovi, sav glad i sve trpljenje ne pripisuje Bogu? Nije li On u našim zamračenim očima uzročnik svih zaravnih pošasti i onih dugih četa beskućnika, umobolnika i raznovrsnih patnika?

O, kako čovjek, često puta, ma strašan pojam o Bogu, o Njegovoj volji, o Njegovoj dobroti!

Njemački obraćenik Emil Fiedler u jednoj svojoj knjizi zorno prikazuje ovu misao:

Svaki dan se, po milijune puta, moli Gospodinova molitva O čen a š. I u toj molitvi izgovaraju se riječi: »Budi volja Tvoja...« Pa kad bi neko raspisao nagradu i pozvao sve glazbenike na svijetu da uglazbe te riječi, kako bi ih uglazbili? Kakvu bi melodiju pod njima napisali? Zar svetačnu, veselu, poskočnu i kličtavu? — O, ne! Većina bi te divne riječi sinovskog pouzdanja prelili u melodiju, u zvukove pogrebnog marša.

Da, kad kažemo: Budi volja Tvoja... bila je tako Božja volja..., onda kod toga mi-

Robovati nikomu — služiti samo Bogu!

Demokracije i Evandelje

Protiv svake sile, protiv svakoga robovanja jednom čovjeku ili nametnutoj skupini — ko je više nas!

Kad božanstva ne bi bilo, trebalo bi ga stvoriti, ako ne čemo da svi ventili i sve karike u ljudskoj zajednici popuste. Ko prekida odnošaje s nebom, koje je nad nama, taj plazi samo po zemlji, koja je traljava i tup. Prijestolje vječnoga života zapostavlja prijestolju sile, a svejedno je, da li na njemu sjedi car ili drug.

Oni niži i najniži ipak uviđaju da je blesavo i nedostojno čovjeka po božju častiti onoga koji je uspio doći na vrh.

Demokracija! To je parola vremena.

Koliko krikača te lijepo riječi, toliko sadržaja njezina značenja.

Za nas je demokracija vlada svijesnoga naroda koji zna što hoće, a ne vlada ulice koju izrabljuju nekoliko vještih demagoga.

Vlada svijesnoga naroda — to je pravo značenje lijepo riječi koju nisu dostojni izgovarati oni koji su na vlasti jedno, a s praznim rukama drugo.

Čovjeku se upravo grsti kada čita po našim novinama izvaje i govore o demokraciji sa strane onih koji su bili najveći ugnjetači naše narodne i vjerske svijesti. Naglasniji novinski trubači demokracije su pripadnici one skupine koja je bila najhrvatožderskija kroz čitavo vrijeme naših teških dana. Oni koji su u naše razrede kao direktori dolazili da nam pod prijetnjom izгона brane upis u sva hrvatska i katolička društva; oni, koji su bacali i premještali, kundačili i mrcvarili nas, naše ljude — oni, ti isti, sada nam dolaze kao propovjednici riječi koju blati njihov pogani jezik. Ne znaju gdje bi ni kamo bi, pa su se uhvatili sviralu demokratskih davorija, da zaslijepe, obmame i prevare.

slimo: Sad je sve propalo, i sve je svršeno! Tu se ne da više ništa pomoći, ni popraviti! — Bila je tako Božja volja — uvijek za nas znači ili bolest, ili smrt ili koju drugu nesreću i zlo.

Eto, tako, mi kršćani, gojimo poganske misli o svom Bogu koji, sve što radi, radi iz ljubavi i dobrote. Iz neograničene ljubavi i bezmjerne dobrote!

Zašto je Bog stvorio svijet i život na njemu? Osim ostaloga, da razotkrije i svoju savršenu ljubav. Jer dobrota se ne zadovoljava sama sobom, nego hoće da se širi i izvan sebe.

U korizmi se sjećamo Kristovog trpljenja. I zar više iko, ko razmišlja o njemu, može posumnjati u Božju dobrotu?! Kad ne bismo imali nijednog drugog dokaza

Niti su nam trebali, niti nam trebaju, niti će nam trebati. Naš svijet svakoga po nosu poznaje, a kamo li ne po batinama. Ipak bi slavnatoj raboti tih „demokratskih“ propovjednika jednom trebalo reći muževnu i odlučnu riječ — da mi imamo hrvatskih i seljačkih novina i da nam ne treba onih njihovih, pa niti besplatno da ih ne šalju našem seoskom svijetu.

Njima i svima drugima demokratskim propovjednicima i ideolozima upravljamo jedno pitanje:

Je li Krist za robovanje čovjeka čovjeku?

Ni Krist ni Crkva ne zalaže se ni za kraljevinu, ni za carevinu, ni za republiku; ni za fašizam, ni za komunizam, ni za ikoji sistem, dolazio odozgo ili odozdo.

Ali protiv robovanja čovjeka čovjeku izjavljuje se i Krist i Evandelje i Crkva. Izjavljujemo se svi mi pripadnici kršćanstva.

Polazna i ishodna tačka demokracije jest — vlada svijesnoga naroda, a u prah ropstvo čovjeka čovjeku, pa bilo to ropstvo surovo ili u rukavicama. Ropstvo je ropstvo, demokracija je načelno proti njemu, pojavljivalo se ono u ovoj ili onoj formi.

Ko je čovjeku povratio dostojanstvo na koje ga je Tvorac podigao? Ko je u potpunom svijetlu iznio veličinu čovjeka?

Krist s Evandeljem!

Treba li lutanja, tapkanja i potucanja desno ili lijevo? Treba li ludog poigravanja sa sudbinom naroda? I kad kao slijepa koka naiđemo na koje zrno, koje je napokon pozajmljeno od kršćanstva, mislimo da smo veći od nosioca kršćanstva.

Krist s Evandeljem je osnov za privatni i javni život, mene i tebe.

našega i svakoga naroda. Sve vrsti vladavina, svako grupiranje i formiranje koje izlazi iz okvira evanđeoske nauke, čije su dužine i širine, inače, vrlo velike bljutavo je i tup. Od praznoga sjemena nikad zdrava biljka, a od truleži i zaraza smrt i raspadanje.

Neka nam se propovjednici i ideolozi demokracije izjave o kršćanstvu!

Ako su za, onda neka na njemu grade i glasno to istaknu; ako nijesu, onda znamo gdje smo.

A nama je Krist sa svojom naukom početna i završna tačka! Pripadnici smo Njegova evandelja! Njegova demokracija je vlada svijesnoga naroda koji gleda na život onako kako gleda evandelje kako gleda On — Krist.

Robovati nikomu — služiti samo Bogu! Junior

Socijalno zrnje

NAJSTRAŠNIJI ZLOČINCI

Ima ljudi koji se oduševljavaju za komunizam. I komuniste u Rusiji, Španiji i Meksiku nazivaju borcima za socijalnu pravdu. Ako bi se koji usudio što reći proti njima, prijeti opasnost, da ga proglašaju protivnikom bijednih radnika i prijateljem nepravednoga društvenog reda. No djela protivno govore. Djela govore, da su komunisti pravi zločinci. Djela govore da ih ne vodi visoki cilj — poboljšanje društvenih prilika, nego mržnja na Boga. Evo nekoliko činjenica iz gradanskog rata u Španjolskoj:

U Escorialu su komunisti na najzvjerski način ubili 114 redovnika — augustinaca. Neke su zaklali i potom njihovu krv pili.

U okolini Barcelone su komunisti prodrli u ženski samostan. Redovnice su nemilosrdno mučili, zatim im na glave pribili krune, koje su spleli iz bodljikave žice.

U Barceloni su prodrli u samostan sv. Terezije. Redovnicama-karmelitanicama su kovačkim kliještima

Kako smo slabi računđije, kad računamo da bi nam u životu bilo sve dobro kad bi se uvijek vršila samo naša volja. Baš obratno! Često puta moramo padati pod težinom križa samo zato, jer se izvršila naša volja. Božja volja nikada nas previše ne obtežuje, nikada ne žalosti!

Lako je ploviti u ladi, dok se oko njezinih boškova igraju i poskakuju valiči kao neudžni jaganjci. Drukčije je, međutim, kad se sa dna uzmuti, uzbiba i zapraši more, da konopi na jarbolima stravično zvižde kao što riču gladni šakali u pustinjama. A takvih časova ima u čovječjem životu. — Blago onomu koji i tada zna smiono razviti jedra i pjevati pjesmu djece Božje:

— Budi volja Tvoja! .. Ig.

trgali ruke i noge. Redovnice su u najstrašnijim mukama umrle. To je pripovijedala jedna redovnica Engleskinja, koju je spasio engleski konzul.

U Utreri su komunisti uhvatili katolika. Za noge su mu privezali njegovo trogodišnje dijete, a ruke na rep konja i konja natjerali u bijeg.

U San Sebastianu se igralo troje djece. Imali su 11, 12 i 14 godina. Dva od njih su bili sinovi liječnika Kamera. Najedamput su počeli kričati. Majka odmah pritrči. No što vidi? — Komunisti režu nosove i uši djeci, a vade oči. Majka ostane na mjestu mrtva. Kad se otac vratio kući iz bolnice, gdje je liječio ranjene komuniste, i našao tako osakaćenu djecu, a ženu mrtvu, smračilo mu se, izgubio je um.....

Dosta je više nabranjanja. I ovo je dovoljno, a ima ih nebrojeno još.

Ko može biti komunist ili njihov prijatelj? Onaj koji je slijep ili je sam zločinac. Zar nije sramota za ljudsko društvo, da se ovakvi zločinci mogu trpjeti?

OBISTINJUJE SE

Pri nastupu boljševizma je Abja Rahmanova, dok je još bila studentica na ruskoj univerzitetu, zapisala u svoj dnevnik:

Profesor Bjeloborodov se danas divio našoj knjižnici te je rekao: Domala će doći vrijeme, kad će takve knjige, koje ste vi tu sakupili, biti tako nerazumljive kao Beethovenova sonata za Zulukafre. Politika, tehnika i medicina su jedine znanosti koje će još preostati. U 50 godina će Rus biti najnekulturniji čovjek na zemlji. Zaostaje za australskih crnaca. Rus će možda, ako se boljševičke sanje ispune, imati najveće tvornice, najbrže željeznice i najviše aeroplana, ali biće životinja. Stopostotno tehnizirana životinja je njihov ideal, koji blješti pred njima i koji sada ruskoga „čovjeka“ oblikuje time, da u njemu uništi sve, što ima čovječjega.

SOCIJALNO MISLJENJE

Danas u vrijeme socijalnih revolucija, koje je prouzročilo baš nesocijalno mišljenje, sve više se ističe socijalno mišljenje. U Engleskoj se sada povelja akcija, koja zahtijeva, da se u školama daje socijalni uzgoj. Engleski katolici vrlo mnogo podupiru tu akciju. Ne zahtijevaju to kao poseban predmet, nego da učitelji kod svih predmeta: kod vjeronauka, povijesti, literature, zemljopisa itd. upućuju dake na socijalno mišljenje.

Zašto? Zato jer je većina zaboravila na svoje socijalne dužnosti do bližnjega i do društva.

A kako je po našim srednjim školama? Zahtijevamo, da se bar ne škodi, ako se neće koristiti!

SOCIJALNI RAD PIJA XI

Talijanski list „Resegone“ je raspisao nagradu za najbolje socijalno djelo o Papi Piju XI. Djelo ima pokazati katolički socijalni program u svijetlu dokumenata Pija XI i ujedno sakupiti sve usmene i pismene izjave sv. Oca o tim pitanjima. Rok za natjecanje ističe 31. svibnja 1937.

Podlistak

Ruder Josip Bošković

(1711-1737)

Veliki učenjak i veliki vjernik

13. veljače t. g. navršilo se 150 godina, otkako je u Milanu zauvijek zaklopio svoje umrle oči veliki hrvatski učenjak, Ruder Bošković. Skoro su se svi naši časopisi i novine prigodom ove važne obljetnice sjetili ovoga slavnoga muža, pa ćemo i mi posvetiti ovaj naš podlistak svijetloj uspomeni zaslužnoga Dubrovčanina, katoličkog svećenika, rodoljuba i učenjaka.

Ruder Josip rodio se u malenom ali slavnom Dubrovniku 18. svibnja 1711. god. od plemenite obitelji Boškovića. Početne škole izučio je u svom rodnom gradu. U to doba u Dubrovniku veoma je cvala latinska izobrazba. Lijepa se knjiga njegovala svim zanosom, a isusovački je kolegij bio ognjište, na kome se ogrijevala sva tadanja mladež dubrovačka. U takvoj sredini jako se razmahao duh mladoga Rudera. Kao svi njegovi vršnjaci, i on

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 7. III: *Cetvrta korizmena nedjelja*, koja se još zove sredoposna. — *Sv. Toma Akvinski*. Potekao je iz kneževske obitelji. Rodio se u Italiji g. 1227. U mladim danima morao je izdržati tešku borbu sa svojim rodbinom radi redovničkoga zvanja. Ipak, uza sve borbe i odvratanja svoje rodbine, uđe u dominikanski red. Bio je najučiniji čovjek svoga vremena. Napisao je ogromne sveske iz bogoslovnoga područja. Uza svu svoju učenost ostao je uvijek skroman i priznavao, da je sve svoje znanje stekao više molitvom negoli učenjem. Dok je pred Rospelom klečao i molio, čuo je ovaj glas: „Toma, dobro si o meni pisao. Koju plaću tražiš od mene za svoj trud?“ Toma odgovori: „Gospodine Isuse, samo Tebe tražim!“ Sv. Toma je zaštitnik kršćanskih znanosti i crkveni naučitelj. Umro je 7. III. 1274.

Ponedjeljak, 8. III: *Sv. Ivan od Boga*. Rodio se 8. ožujka 1495. U mladosti i vojništvu iskvario se. No u 43. g. propovijed glasovitoga propovjednika Ivana Avitskog obrati ga. Ostavi se svojih mladenačkih grijeha i sav se posveti Bogu i bolesnicima. Svakoga bi dana sa torbom na plećima, a loncem u ruci išao po gradu, kupio milostinju za siromaha i vikao: Činite dobro sami sebi! Svakoga petka tražio bi propale žene i plaćem i suzama obraćao ih na pravi Božji put. Preminuo je 6. III. 1550. Udario je prve temelje redu Milosrdne braće.

Utorak, 9. III: *Sv. Franja Rimška*. Živjela je koncem 14. v. i prvom polovicom 15. v. Cijeli život provela je u dobrim djelima, osobito iza smrti muža. Za vrijeme kuge istakla se neobičnom ljubavlju i požrtvovnošću prema okuženima. Svojim rukama bi ih čistila i prala. Osnovala je pobožnu zadrugu č. sestara za odgoj ženske omladine.

Srijeda, 10. III: *40 sv. mučenika*. U gradu Sebasti 40 vojnika iz Kapadocije za vrijeme cara Licinija podnijehše mučeničku smrt. Poslije nego su ih teškim kamenicama istukli po licu, jedne mrzle zimske noći pod vedrim nebom bacihše ih gole u smrznutu močvaru, gdje im od studeni uda popucaše. — *Post i nemrs.*

Cetvrtak, 11. III: *Sv. Sojronij*. G. 633. bio je izabran za jeruzolimskog patrijarhu. Kao lav borio se protiv krivovjerja. G. 636. kalif Omar osvoji Jeruzolim i pogrdi najveće kršćanske svetinje. Pun tuge i boli preminu 11. III. 644.

Petak, 12. III: *Post i nemrs.* — *Sv. Grgur Papa*. Rođen u Rimu g. 540. Iza očeve smrti otide u redovnike. Radi učenosti i svetoga života bio je izabran za Papu. Kao Papa bio je uvijek otac bijednih i siromašnih. Svakoga dana za njegovim stolom sjedilo je 12 siromaha. Otkupljivao je zarobljenike i biskupima naređivao neka crkveno posuđe prodati za otkupljenje nesretnih zarobljenika. Uredio je crkveno pjevanje, koje se po njemu

je izučio latinske škole kod otaca isusovaca.

Zeljan znanja i svetoga života stupi on još u ranoj mladosti, u svojoj 15. godini, u isusovački red, jer je bio uvjeren, da će se u tom redu najbolje i najuspješnije moći posvetiti nauci i kreposnom životu.

God. 1725. odijeli se Ruder od svoga rodnog grada i zaplovi u daleki svijet. Put ga je najprije vodio u srce svega kršćanstva, u vječni Rim. U Rimu je studirao na glasovitoj Gregorijani, i još kao dak proslavio se svojim dubokoumnim znanstvenim radom.

Naskoro mu se raširila slava po čitavoj Evropi, postao je jedan od najvećih učenjaka 18. vijeka; sve grane znanosti obvladao je kao možda niko drugi u njegovo doba. Bez njega nije moguće pojmiti razvitek znanosti onoga vremena, jer je bio učenjak prvoga reda; svojim dalekosežnim umom zahvatio je prirodu i svemir. Napisao je čitavu biblioteku svestranog i dubokog sadržaja, jer su svestrane bile i njegove umne i duševne sposobnosti.

Rim ga je ljubio kao svoga sina, jer ga je odgojio; Milan mu je bio uvelike zahvalan, jer mu je Ruder po-

i zove gregorijansko. Umro je 12. III. 604. g.

Subota, 13. III: *Sv. Nicefor*, biskup i veliki branitelj štovanja sv. slika. I baš radi toga car Leon pošalje ga u progonstvo, gdje je proživio 14 godina i u najvećoj tuzi i nevoljama preminuo.

IV. korizmena nedjelja

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Galaćanima. (4, 22-31): — Braćo! Pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne. Ali koji bješe od ropkinje, po tijelu je rođen, a koji od slobodne, po obećanju. To je u slici rečeno. Jer ovo su dva zavjeta. Jedan naime gore sinajske koji rada na robovanje, a to je Agara. Jer je Sinaj gora u Arabiji, a odgovara današnjemu Jeruzalemu, i robuje s djecom svojom. Onaj pak Jeruzalem koji je gore, slobodan je, taj je majka naša. Jer je pisano: „Raduj se, nerotkinjo, koja ne radaš, klinici i vići koja ne plodiš, jer sinovi zapuštene bit će brojniji nego sinovi one koja ima muža.“ A mi smo, braćo, po Izaku sinovi obećanja. Ali kako je onda onaj koji se rodio po tijelu, progono onoga koji je bio po duhu, tako i sada. Ali što govori Pismo: „Istjeraj ropkinju i sina njezina, jer sin ropkinje neće biti baštinik sa sinom slobodne.“ Tako, braćo, nismo sinovi ropkinje nego slobodne; i slobode za koju nas Krist osvobodí.

† *Slijedi sv. Evandjelje po Ivanu (6, 1-15).* — U ono vrijeme otide Isus preko mora Galilejskoga ili Tiberijskoga. I za Njim je išlo silno mnoštvo, jer su vidjeli čudesa koja činjaše na bolesnicima. Isus dakle uziđe na goru i ondje je sjedio s učenicima svojim. A bijaše blizu pasha, židovski blagdan. Kad dakle Isus podiže oči i vidje da veoma veliko mnoštvo dolazi k Njemu, reče Filipu: O dakle ćemo kupiti kruha da ovi jedu? A ovo reče kušajući ga, jer je sam znao što će učiniti. Odgovori Mu Filip: Dvjesta dinara kruha nije dosta da svaki samo malo dobije. Reče Mu jedan od učenika Njegovih, Andrija, brat Šimuna Petra: Ovdje je jedan mladić koji ima pet ječmenih hljebova i dvije ribe, ali što je to za tolike? Reče dakle Isus: Recite ljudima da sjednu! A bješe mnogo trave na onom mjestu, i posjedeše ljudi na broju oko pet tisuća. Tada Isus uze hljebove, zahvali (Bogu) i razdjeli onima koji bjehu posjedali; tako i od riba koliko htjedeše. A kad se nasitiše, reče učenicima svojim: Skupite komade što pretekoše da ne propadnu! Skupiše dakle i napunihse dvanaest košara komada od pet ječmenih hljebova, što preteče onima koji su jeli. A oni ljudi vidjevši čudo što Isus bješe učinio, govoraahu: Ovaj je zaista Prorok koji ima doći na svijet. A kad Isus dozna kako misle doći da ga uhvate i učine kraljem, otide opet sam u goru.

Veseli se!

Crkva je u korizmi puna ozbiljnosti. Ko je kroz ove zadnje nedjelje

pratio sv. Misu iz Knievaldova „Rišskog misala“ ili, što je još bolje, liturgijskog tjednika „Život s Crkvom“ (izlazi u Hvaru, a godišnja nje cijena 48 dinara), sigurno je zapazio tu ozbiljnost u svakoj misnoj molitvi, pjesmi i zaviju. No ne samo sv. Misi nego i u svakoj našoj se skoj crkvi opaža se pokorni značaj korizme. Vidi se to po nakitu na oltarima, kojega skoro i nema, po bo crkvenih odijela i po mnogim pučki pobožnostima koje se samo u korizmi obavljaju.

Medutim, ove nedjelje je ne novost u liturgiji. Današnja, četvrta korizmena, nedjelja zove se u latinskom jeziku „Laetare“, a što hrvatski znači „Veseli se!“

A zašto se ova nedjelja naziva „Veseli se“? — Ne samo zato što današnja sv. Misa započinje poklikom radosti: „Veseli se, Jeruzalame, i okupite se svi koji ga ljubite radujte se u njegovu veselju koji su bili žalosni...“ — nego što je i sama Misa nadahnuta tonovima veselja.

Kao što je Crkva u adventu, predbožićno pokorno doba, slavila tu ču adventsku nedjelju kao nedjelju radosti (nedjelja „Gaudete“), „Radujte se“, tako i u korizmi četvrtu nedjelju slavi kao nedjelju veselja.

Hajde da, ukratko, vidimo razlike veselja današnje nedjelje.

Putujemo prema Uskrsu koji diže pred nama kao svijetao grad na visokoj gori. Ovo je već četvrta sv. Misa putovanja. Još tri, i naći ćemo se na visokoj uskrsnoj gori. Dakle danas smo na polovici puta. Uskrsimo, pred vratima.

Osjećaj blizine Uskrsa nadahnjuje svetu Crkvu, pa ne može odoljeti čuvstvima i predaje se, začas, veselju raspoloženju.

Crkva nije kamenita zgrada. Crkva smo mi vjernici, kršćani, udo otajstvenog Kristovog tijela. A mi smo ljudi, satvoreni od duše i tijela. I kod takvima teško je izdržati u dugoj postu, postu i ozbiljnosti. Ako bi duša i htjela, tijelo se zasiti i umori. Za je tijelo potrebno odmora i oduška.

To je drugi razlog veseloga zračaja četvrte korizmene nedjelje. Kao da nam Crkva hoće danas reći: Djeco moja, već četiri tjedna putujete posteci i upokoravajući tijelo žrtvama i samozatajavanjem. Odahnite i odmorite se malo danas, da onda opet, čiliji i spremniji, možete nastaviti teško putovanje do Uskrsa, svetlog i najradosnijeg blagdana Kristovog uskrsnuća.

Ova nedjelja ima veze i sa st. rokršćanskim katekumenima, o kojima smo, na ovom mjestu, već pri govorili. — Katekumeni su se u korizmi velikim marom pripremali na kštenje, koje su primali u noći između Velike Subote i Uskrsa; a baš u srjedu iza četvrte korizmene nedjelje bili su, po prvi puta, poučeni o velikim kršćanskim tajnama presvete Euharistije. Oni su se veselili skorom krštenju, a i Crkva se veselila, jer će se

zanimivu raspravu „o Bogu i duši“, kojoj je htio pokazati, kako je kod promatranja prirode posvuda susretati jasni trag, kuda je prolazio svemogu Bog. On je upro pogled u zemlju vidio je, da je sva zemlja djelo ruk Božjih; podigao je oči k svodu nebeskome i došao do uvjerenja, da čitav svemir jedan ogromni, i savršeni stroj, što ga pokreće mudri Pokreta. U ovoj raspravi prikazuje nam svijet kao djelo svevišnjega Boga, djelo tako krasno, da izaziva naše udivljenje i u nama budi štrahopočitanje prema beskonačnim Božjim umom. Zato je Bošković bio religiozan kao i veliki astronom Njuton, koji je šesir skida svaki put, kad bi ime Božje izgovorio.

Duboki um, koji je bezobzirno plovio nebeskim prostorom i pronalazio putanje pojedinih zvijezda, posvuda je otkrivao učinak jednoga Boga, koje mora biti potpuno savršeno priznavao ga je svojim Stvoriteljem svojom zadnjom svrhom i ponizno mu se klanjao.

Ruder je bio klasičan primjer jasan dokaz proti svim onima, koji tvrde, da čovjek katolik i vjernik ne može biti pravi učenjak. On je bio tim veći vjernik, što je bio veći učenjak. Prava znanost uvijek vodi k Bo-

njima uvećati broj njezine, Božje djece.

Ako u našim krajevima više nema katekumena, a ono se sveta Crkva veseli svoj onoj svojoj djeci, mladosti i starosti, koja će se kroz ovu korizmu očistiti i preporoditi u drugom krštenju, u sakramentu sv. ispovijedi. Hoće li joj koji oduzeti to veselje? Neka se niko među nama ne nađe!

Evangelje govori o umnoženju kruha. To čudesno umnoženje je slika Euharistije, o kojoj je govorio, sutradan, u zbornici u Kafarnaumu, i koju nam je ostavio na Veliki Četvrtak. Tako ovu nedjelju možemo nazvati i euharistijskom, pa Crkvu razveseljuje i misao na ustanovu tog velikog Božjeg otaštva.

Sad znamo, zašto se Crkva danas, usred korizme, veseli, i zašto se ova nedjelja zove „Veseli se.“

I mi, koji nastojimo živjeti s Crkvom, danas smo veseli. A to je i jedino naravno, ako djeca ljube svoju majku Crkvu.

Liturg

Križarske vijesti

NOVO KRIZARSKO BRATSTVO osnovano je u Ravnoj Gori, okružje senjsko.

ODRŽANI TECAJEVI. U Brčkom je održan tečaj za područje krajevnog odbora u Brčkom od 11—14. II, a držao ga je izaslanik VKB. I. Tubaković.

TECAJ ZAGREBAČKIH KRIZARA. Zagrebački Križari počeli su 15. II. sa pionirskim tečajem, koji vodi krajevni odbor za grad Zagreb. Predavanja drže križarski radnici iz Zagreba.

„KRIZARSKA STRAZA“, list seljaka-križara, br. 2. (za mjesec veljaču 1937) izišao je ovih dana s ovim sadržajem: Gustav Vugrinec, seljak iz Benkovca u Medumuru; Seljačka omladina i prosvjeta; Tomo Darlić, seljak iz Visa; Pape i Hrvati; N. B.: Vječne istine, Govor seljaka Križara

Gabrijele Grašića iz Male Subotice; Ante Filipić, ribar s otoka Brača; Ljetni i zimski ribolov; Pavle Slavonac: Kolonizacija; Ante Vlahović, ribar iz Milne; Utisci s puta u Zagreb; Stjepan Seličanec, seljak: Mi smo organizacija reda i rada, te članci Hrvatska seljačka križarska književnost i Za naše zdravlje. Pjesme: Naprijed križari! od Gracana Ivana, seljaka; Križarima od Vlahović Stjepana; Nek se srde od seljaka Čubek Nikole; Molitva križara od Gustava Vugrinca i Tebe ljubim od Janka Relića, seljaka. — Godišnja cij. 12 din. List izlazi mjesečno, a ispunjuju ga uglavnom sami seljaci. Pojeđini broj din. 1. Uprava i uredništvo: Zagreb, Palmotićeva 3. — U Šibeniku se može dobiti u Trafici „Karitas“.

PRIPREME ZA „SOCIJALNI DAN“. Za „Socijalni dan“ križarstva vrše se pripreme po svim mjestima. Taj dan će križarska bratstva prirediti socijalna predavanja, priredbe itd.

Nova Urarska radiona

IVAN PETITO - ŠIBENIK

(uz dućan g. Luke Šarića)

Preporuča svoj bogati izbor svakovrsnih

švicarskih satova koje ima na prodaji.

Obavlja popravke uz garanciju

5—4 i umjerene cijene

Biskup Garić o okružnici biskupa i konkordatu

Sarajevski „Kat. Tjednik“ br. 9 od 28. II. donosi ovu vijest iz Banjaluke:

Prigodom proslave Papina Dana (14. II.) održao je u ovdašnjoj katedrali propovijed presvj. g. biskup Garić. Govorio je o crkvenom učiteljstvu: Papi i biskupima. Spomenuto je najnoviju poslanicu naših biskupa, protiv koje su sada mnogi ustali. Ali biskupi se ne će dati smesti. Oni će i nadalje visoko izdizati svjetlost sv. Evangelja, makar se na njih ne znam koliko navaljivalo.

Dotaknuo se je i konkordata. Me-

du ostalim rekao je: „Kad su pravoslavni uređivali svoje odnose s državom, mi smo se katolici držali posve po strani. Sutjeli smo kô zaliveni. Nijedne riječi, ni jednog govora, ni jednog članka, premda su pravoslavni u mnogoj točki postigli više nego katolici s konkordatom. Isto smo se tako ponašali, kad su muslimani uređivali svoje odnose s državom. A sada na jednom, kada Katolička Crkva s istom tom državom sklapa isti takav ugovor, digao se šiš i goliš, pa nesmetano i slobodno lupu po Crkvi i njezinim poglavarima. Ima li tu ravnopravnosti?“

Agitacija protiv konkordata

Kragujevačka „Narodna Samouprava“, glasilo JRZ oštro kritizira agitaciju, koja se vodi u Kragujevcu i okolici protiv ratifikacije konkordata i piše ovo:

„Od prije kratkog vremena i Kragujevac je zaražen akcijom protivu Konkordata. Nosioci ove akcije su ovdašnji svećenici. Neumorno i sa mnogo žuču oni kod neobavještenog svijeta siju svoje parole protivu Konkordata i pozivaju narod, da javno manifestuje svoje nezadovoljstvo prema Konkordatu. Oni to čine sasvim bezuspješno; ali u koliko uviđaju svoj neuspjeh — jer narod na Konkordat gleda spokojno kao i na mnoga pitanja, koja baš u potpunosti ne razumije — u toliko je ovdašnje svećenstvo ogorčenje i razdraženije.

Parole, koje oni po varoši šire, vrlo su interesantne. Iz njih se vidi jasno da ovdašnje svećenstvo ne raspo-

laže ni osnovnim znanjima o državnom uređenju uopće, kao ni poznavanjem odnosa religioznih zajednica prema državama uopće. Glavni smisao njihove propagande svodi se na to, da prikaze masama kako je Konkordat akt današnje vlade, kojim se ona odrekla državnog suvereniteta u korist Katoličke vjeroispovijesti; kako katoličanstvo ovim Konkordatom sahranjuje za svagda Istočno pravoslavnu crkvu; i najzad, kako je Konkordat jedan takav akt, koji bi upropastio za svagda sve one elemente u našoj državi, koji ne pripadaju Katoličkoj crkvi.“

Na koncu se u članku govori o brošuri Marka Cemovića protiv konkordata i zaključuje: „I ovdašnje svećenstvo i brošura Cemovića su jasno pokazali, da im je više stalo do partizanskog agitiranja protiv vlade, nego što se stvarno uplašuje, da srpska crkva ne pretrpi štete.“

Hrvatsko pitanje

Prošlih dana u Narodnoj Skupštini u Beogradu mnogi su se govornici opširno pozabavili hrvatskim pitanjem i na različit ga način tumačili. U vezi s tim govorima zagrebački „Hrvatski Dnevnik“ od 23. II. ovako formulira zahtjeve Hrvata:

„Što hoće Hrvati?... Govore o tome ljudi, koji su proglašeni narodnim „poslanicama“, ali se danas ne usude pojaviti na „terenu“, govore novopečeni „političari“ i samozvani „državnici“, koji se smatraju srećni, što dižu dnevnicu, jer se inače kruh svagdašnji teško zarađuje... Njihovo je mišljenje bez ikakve važnosti, jer niti oni što mogu niti većina njih koga predstavlja....

Odgovor na pitanje, što Hrvati traže nije težak, kada se ima u vidu hrvatsko kao narodna individualnost i njegov politički, kulturni i gospodarski razvitak. Hrvati dakle hoće da žive kao Hrvati, da se kao Hrvati razvijaju i o svemu, što se njih tiče, u punoj mjeri odlučuju. Ne će dakle da budu ničiji prišvarak, ne traže nikakvih koncesija niti milostinje: oni čuvaju svoje, što su zadržali, i traže ono, što im pripada. Ne traže dakle ništa tuđe. Njihov je princip: suum cuique. Sva-

čine svoje. Hrvati dakle traže za sebe političku slobodu, traže kulturnu slobodu i traže gospodarsku slobodu, kako je to jučer jasno kazao predsjednik dr Maček. Traže narodnu slobodu, — da budemo jasni. Kako će se ta sloboda ostvariti, zasebno je pitanje. Princip je postavljen, a oni, koji taj princip iskreno prihvaćaju i koji su spremni taj princip provoditi u djelo, naći će i put, koji vodi njegovom ostvarenju. Mi Hrvati svakako znamo i taj put... Ne može se hrvatsko pitanje riješiti nikakvim kraparenjem, kako bi neki htjeli... Oni, koji prihvaćaju taj princip, koji su toliko jaki, da mogu stvarnosti pogledati u oči, znat će, koja je njihova dužnost. Ne radi se tu samo o Hrvatima i „usluzi“, koja bi se njima iskazala, nego o jednom velikom pitanju, koje mora interesirati i Srbe i Slovence. Oni koji tvrde, da se taj princip ne može ostvariti unutar granica ove države, poriču joj sposobnost, da zadovolji svoje narode i stavlja je u rang onih država, koje se ne mogu identificirati s narodom, koje su izvan naroda, dakle i protiv naroda. A veliki „državotvorci“ ipak ne bi smjeli tako govoriti...“

Proljetne dužnosti

Kad se pojavi proljeće, onda majka priroda ima pune ruke posla, jer mora da sve opet potakne na novi razvoj. Ona ispunjava i ovu svoju proljetnu dužnost, ali čovjek koji je kadar da upravlja i prirodnom, čini još i više, i on pomaže prirodni, ga je sama ne može da svrši svoje djelo. On umlje da svojim duhom iskoristi prirodu kao pomagačicu, jer zna da iskoristi njezino ljekovito plemenito bilje za suzbijanje bolesti i produženje života.

Mnogobrojno plemenito bilje upotrebljava se na svim mogućim područjima, da se postigne prirodno ljekovito djelovanje. Najpopularnije je takozvano proljetno liječenje sa čajevima iz ljekovitih isprobanih planinskih bilja. Iz ovih se sastoji na primjer i opće poznati „Planinka čaj Bahovec“ od ljubljanskog ljekarnika Mr. Bahovec.

Ovo liječenje postalo je u toku godišna gotovo u svakoj porodici takoreći neka proljetna dužnost, koju rado ispunjavaju, jer ono na udoban i prirodan način postizava svoju svrhu: regeneraciju krvi, normalizaciju cirkulacije krvi i temeljito čišćenje probavnih organa, kao crijeva, bubrega, jetara, žuču, mjehura itd.

Znakovi neredovitog djelovanja probavnih organa su u prvom redu začepjenost, napetost tijela, žgaravica, češće glavobolje, tjeskobni osjećaj, besanica itd., isto tako kao i oboljenje od mokraćne kiseline, hemoroidi, slabost srca, gomilanje sala, bolesti bubrega, nervoza i mnoge živčane bolesti. U borbi protiv ovih bolesti, naročito proti postanku istih, spomenuti je čaj vrsna prirodna i jednostavna pripomoć.

Naši dopisi

Olib

POKLADNA ZABAVA KRIZARA. 31. I. i 2. II. t. g. mjesni Križari imali su iza dugoga zastoja svoju zabavu sa biranim programom. Ono, što moramo spomenuti, jest proslava, iz kojega se vidi ustrajni skromni rad naših Križara, njihove patnje i progona. Predstavu pak „Vjera i nevjera“ odigrali su baš odlično, te moramo pohvaliti uopće sve, jer se vidi, da su, kao što stari diletanti, tako i oni, koji su po prvi put stupili na pozornicu, igrali sa puno razumijevanja i volje. Sam komad je veoma poučno djelovao na gledaoce. Isto tako i šala „Naš čovjek“ odigrana je odlično i pobudila buran smijeh kod publike. Dvorana je bila dupkom puna, te su naši Križari pobrali moralnu i materijalnu korist. Želimo našoj braći uspješan rad željom, da ih opet čim prije vidimo na pozornici.

GODIŠNJICA SMRTI POK. NADBISKUPA DR. VINKA PULISIĆA. U nedjelju 31. I. t. g. naš župnik najavio je narodu, da na dan 6. II. t. g. spada godišnjica smrti našeg pok. nadbiskupa dra Vinka Pulisića, pak je zato pozvao narod na službu Božju, koja će se toga dana održati u župskoj crkvi. Narod se odazvao te došao na sv. Misu, koju je pjevao vč. župnik i po Misi dao odrješenje. Preko sv. Mise pjevale su naše pjevačice pod upravom naših č. Ss. Predragocjene Krv. Imamo da i ovom prigodom pohvalimo naše pjevačice i zahvalimo č. Sestrana na trudu, koji one ulažu za nas, budući su u kratko vrijeme

nezahvalnik, koji ne bi htio Boga priznati i kao dobrog Oca ljubiti.

Franjo Rački je rekao: Čim više budu napredovale znanosti, tim će se više cijeniti zasluge našega Boškovića. Napredovanjem znanosti rastu također i sve veći ugled i zasluge ovog našeg velikog sina, koga cijeni čitav kulturni svijet.

Vjera i znanost su od početka svijeta dvije nerazdružive sestre; to se jasno vidi tokom cijele povijesti kod svih kulturnih naroda. Najveći umovi bili su i najoduševljeniji vjernici. Ruder Bošković, katolički svećenik, jedan od najvećih umova 18. vijeka, svojim je životom i djelovanjem nepobitno dokazao nerazdruživost vjere i znanosti.

Danas, kada čitava kulturna Evropa slavi 150. godišnjicu smrti slavnog učenjaka, Rudera Boškovića, neka znade sva izobrazena javnost, da je katolička Crkva uvijek bila majka prave kulture i napretka.

Selesten

INOŠTRANO ZADUŽENJE JUGOSLAVIJE početkom ove godine iznosilo je 45 milijardi dinara.

gu, svome izvoru, i nikada se nije dogodilo niti će se dogoditi, da prava znanost dođe u prepreku s vjerom. Boškovićev primjer bjelodano dokazuje, da je i najveća učenost spojiva sa katoličkim vjerovanjem. Bakon Verulamski očitao je lekciju svim plitkim duhovima, kad je lijepo rekao: „Površno poznavanje prirode može nas udaljiti od Boga, ali duboko i temeljito poznavanje iste vodi nas natrag k Bogu.“ Površno znanje može nas otuđiti od katoličke Crkve, ali duboka učenost opet nas vodi k Crkvi.

Boga još niko od ljudi nije vidio, niti ga možemo vidjeti svojim tjelesnim očima; ali nebesa kazuju slavu Njegovu i čitav svemir skladnim glasom ponavlja, da Bog postoji i da je Stvoritelj svega. To moraju priznati svi, koji ozbiljno proučavaju vasionu. jer u promatranju svemira Boga se može kao rukama opipati.

I Bošković je bio o tome u dubini duše uvjeren. Za njega je cijela priroda bila kao visoke ljestve, koje k Bogu vode, i zato ju je on sa zanosom promatrao. Divio se, kako ljudski duh gledajući prirodu biva raspoložen, da

se digne k promatranju nebeskih stvari.

Posvuda u svojim djelima priznaje Bošković opstojnost vrhovnoga Bića, a na jednom mjestu ovako odlučno tvrdi: Zanjekati neizmjerne moć božanskoga Stvoritelja, Njegovu mudrost i providnost može samo onaj, čiji je razum potpuno slijep, ili koji je sam sebi oči izvadio; ili koji zatvara uši jakom glasom prirode, koja ga od svih strana potsjeća na opstojnost Božju. Riječi pune jedrine i dostojne da ih današnji naraštaj k srcu uzme, jer su riječi, koje su potekle iz dubokog uvjerenja jednog učenjaka svjetskoga glasa. Taj Bog, čiju opstojnost tako živo naglasuje, jest Stvoritelj svega što vidimo i ne vidimo. Bošković je do toga priznanja došao promatrajući svemirska čudovišta. On promatra nebeska tjelesa okom učenoga zvijezdoznanca i ujedno okom prostoga vjernika, pa ipak dolazi do istoga zaključka. Mišljenje prostoga vjernika, da su ona nebeska tjelesa djelo ruku Božjih, ne biva zabačeno od dubokog astronoma, koji ima viši i točniji pojam o tim tjelesima. Bošković kao vjernik i kao astronom tvrdi, da su zvijezde djelo višnjega Tvorca.

On dokazuje, da se na svaki na-

čin mora priznati jedno lično savršeno Biće, koje je svojom moći svemir proizvelo, jer za ovakvo uređenje svijeta hoće se neizmjerne mudrost nekoga višeg Bića, koje je znalo sve lijepo rasporediti i svakoj stvari posebnu svrhu opredijeliti.

Neku osobitu slast čutio je naš učenjak u promatranju stvari ovoga svijeta i u njima nazrijevati ljepotu, premudrost i savršenost višnjega Tvorca. I ništa mu ne izgleda malenim ili Boga nedostojnim, nego i u najsitnijoj stvari otkriva tragove Božjih savršenstava. Ko malo dublje zaroni u mom svojim u pučinu svemira i promotri bezbrojna tjelesa, što su tu rasijana, uvidjeće kolika se moć i kakva se mudrost zahtijevala, da sve to stvori i u red postavi. Ta mudrost otklače još više, kad opazimo, da svaka i najsitnija stvarčica krasno odgovara skladu čitavoga svemira.

Tako nam ovaj veliki učenjak stavlja pred oči ljepotu Božjega svijeta i potiče nas na udivljenje i priznavanje mudrosti Božje i na ljubav prema Njemu. Sjetiti se moramo, naglasuje Bošković, da je Bog sve ovo za nas stvorio, a ujedno nas obasuo i drugim svakovrsnim dobrotama duševnim i tjelesnim, pa bi bio strašni

jeme izvježbale svoje pjevačice mrtvačku misu za ovu priliku.

PAPIN DAN. Naša župa je i ove godine svečano proslavila Papin dan. Ujutro su pristupili zajedničkoj sv. pričesti svi Križari, Križarice i Kćeri Marijine, kao i mnogi župljani. Svečanu sv. Misu pjevao je vlč. župnik i preko iste izrekao lijepi govor o Papi. Pjevao je pjevački zbor Križarica. Toga dana crkva je bila dupkom puna naroda kao u najveće blagdane. Križari i Križarice imali su svoje svečane sastanke kao svake godine u slavu sv. Ocu.

Perušić kod Benkovca

Da je naša siromašna crkva dobila zvona u ovo doba križe, zahvaliti je plemenitosti gđe Darinke i g. Antona conte Bagna iz Zadra, koji doprinosi spremno — „u čast drage Gospe!“ — bogati obol za manje zvono (4.700 Din.) Pohvaliti je i dobroćinice iz Benkovca, koji su također rado doprinijeli svoj obol. A za dobar primjer treba istaknuti i spremnost i poštivost seljana, koji se rado i odmah odazvahu pozivu svoga župnika i pružili svoj oporinos.

Po državi

JUGOSLAVENSKO-BUGARSKI UGOVOR o vječnom prijateljstvu i nenarušivom miru registrovan je u Zenevi kod Društva Naroda.

U 119. GODINI ŽIVOTA umro je u Banjaluci Nuro Halilović, poslastičar, najstariji čovjek u vrbaskoj banovini.

UREDBU O UTVREĐIVANJU MINIMALNIH NADNICA, zaključivanju kolektivnih ugovora, pomirenju i arbitraži propisao je ministar socijalne politike u sporazumu sa Ministarskim savjetom. Ova uredba previda kao osnovu za određivanje minimalne nadnice 2 dinara po radnom satu, to jest za 8 sati dnevno 16 dinara i može da se kreće od 24 dinara dnevno za prostog fizičkog radnika.

POBJEDA UDRUŽENE OPOZICIJE. U Nevesinju su održani naknadni općinski izbori, na kojima je pobijedila Udruga opozicija sa 2319 glasova protiv 809 glasova, koliko su dobile JRZ i JNS.

NASLIJEDILA MILIJUN DOLARA. Gđa Vida Bajerle, udata u Beogradu za Mirka Nikolića, dobila je obavijest, da je naslijedila od svoje sestre u Americi milijun dolara.

SMANJENJE DRŽAVNOG PRORACUNA. Poslije svih dosadašnjih amandmana izdaci se smanjuju za 39 milijuna dinara, a za isto toliko se smanjuju i prihodi, i to kod prihoda rudnika ministarstva šuma i ruda.

TALIJANSKI PAROBROD ETNA, koji se 6. II. nasukao kod Dugog Otoka, uslijed velikih valova od silnog nevremena prepolovljen je i potonuo. S njega je uspješno spasiti 800 tona brašna.

SMANJENI IZDACI ZA ZAGREBAČKI APELACIONI SUD. Ministar financija predložio je Nar. skupštini amandmane, kojima se povećavaju izdaci beogradskog apelacionog suda za 480 hiljada dinara, a smanjuju izdaci za zagrebački apelacioni sud za 226 hiljada dinara i za ljubljanski apelacioni sud za 254 hiljade dinara.

STRAJK CEMENTNIH RADNIKA u okolici Splita još uvijek traje. U njemu sudjeluje 2200 radnika. Dok radnici ne misle na popuštanje u svojim opravdanim zahtjevima, ni tvorničari s druge strane ne daju velike nade u skorij povratak poslu. Pak se čini, da bi se ovaj štrajk mogao otegnuti vrlo dugo. Već dosad su uslijed nje nastale milijunske štete za radnike, državu, banovinu, općine, naše brodarstvo, okružni ured i građevnu djelatnost. Najteže su pogodeni sami radnici, koji su na nadnicama oosad izgubili preko 2 i po milijuna dinara.

POSLANICI BEOGRADSKOG DIJELA UDRUŽENE OPOZICIJE advokat Jovan Zdravković, član Jovanovićeve zemljoradničke stranke, i seljak Radivoje Nikolić, član Davidovićeve demokratske stranke, izabrani na listi dra Mačeka, prekinuli su s apstinencijom i podnijeli svoja punomoćja Nar. Skupštini. Izjavili su, da ulaze u Nar. Skupštinu zbog toga, što to traže njihovi birači i da taj korak čine na svoju ličnu odgovornost. Važno je znati, da se u poslaničkim krugovima u Beogradu misli, da će im sada biti odobrene dnevnice od dana izbora, što znači, da bi u tom slučaju svaki od njih dobio oko 200 hiljada dinara!

Ovo se ne bi smjelo ponoviti

Zar nije bilo dosta plesa?

Davno je već ostao za nama dan Pepelnice, kada nam je svećenikova ruka posula glavu pepelom, a njegova usta progovarala duboke i ozbiljne riječi: „Covječe, prah si!“ Već evo i IV. nedjelje korizme. Korizmene se propovijedi nižu jedna za drugom. Vjernici pune crkve pobožnije i revnije nego inače. Na oltarima naših crkava ne pjeva se veseli „Gloria“, a Misa ne završava sa „Ite missa est“ kao obično, nego nas svećenik poziva, da još molimo: „Benedicamus Domino — Hvalimo Gospodina!“ Petkom ili nedjeljom u raznim gradskim crkvama molit se „Križni put“. Ljudi su shvatili ozbiljnost vremena.

Tako oni ozbiljni! Međutim stanovitoj gospodi, kao da nije korizma. Njima kao da ovo nisu dani pokore i molitve. Kad bi kakav stranac iz kakve daleke zemlje prošao nedjeljom našim gradskim ulicama i vidio reklamne plakate „ključio bi da nismo katolici. Ta zar da stvori drugi zaključak, kad se evo usred korizme pleše? Možda mi neće ko vjerova-

Šibenski razgovori

„Moju ćer svak voli na plesu“ . . .

Iza pokladnog ludovanja imao sam čast čuti slijedeći razgovor, koji se vodio između dvije brižne majke, na ulici:

— Tonina, Tonina!
— A šta je, Mare?
— A jes li ti bila sinoć na plesu?
— Nisam mogla, ali su mi bile obe ćere. A jes li ti? A zašto me pitaš?
— A ništa. Mislila sam, da si ti bila dol u Dragu, jerbo sam ja bila o'de na Pojanu. A da znaš, moja Tonina, lipo li je sinoć bilo, puno svita. A bilo je dosta i mornara. A vidila sam i tvoju ćer jednu, a druga ne znam di je bila. A da ti znaš koliko je kavalira diglo moju ćer! Pa jedan uvati vako, a drugi nako, a osobito jedan mornar, sve mi se čini, da je bija podnarednik. Vrtili se ka ludi. A poslin, biće bilo devet uri i po, meinuli je dva u sredinu, a ona i' uvatila šotobracu, pa aj isprin mene. Ali nisu tili ići sa onom kalom kuda idem i ja, nego su išli lipo viditi u Dragu ima li još plesa. Ja sam išla kući, a ona biće došla oko jedanajest

— ? ? ?
— A! to sam ti zaboravila reći, moja Tonina, svi su mi rekli, da je svi kavaliri volu, jerbo da je malo ka slobodnija, da

ti. Neka samo zaviri u dvorane nekih naših političkih, narodnih i kulturnih društava, pa će vidjeti, da i katolički šibenik u korizmi pleše.

Zar su možda stanoviti ljudi zaboravili, da u gradu živu mnogi katolici koje ovakova nešto vrijeda? Ples ni inače nije plemenita zabava i često je grijeh, a osim toga još u korizmi, kad Crkva izričito zabranjuje svaki ples, pa bio on i pod okriljem općenarodnih i kulturnih ustanova! Uz ovakove neozbiljne priredbe smijemo sumnjati u istinsko rodoljublje i kulturni stepen ovakvih organizacija. Kulturne organizacije imaju u prvom redu da budu fine i da ne vrijedaju ničije uvjerenje, a istinsko rodoljublje treba dokazati odgojem mladih ljudi, a ne njihovim kvarenjem.

Ako je nekome ovaj naš prigovor nesavremen, neka zna, da ne možemo dozvoliti da se vrijedaju naše svetinje i da nas se ovako izazivlje, a našu mladost zavađa i truje!

Za ovaj put samo ovoliko! R.

će Vam pomoći da opet postignete zdravlje pomoću ljekovitih svojstava bilja.

Ne budite neprijatelj sami sebi! Oboljenja kod mijene i boli kod mjesečnog pranja (menstruacije) ublažit će HERSAN ČAJ. Smeta li Vas gojaznost (debljina)? Zelite li biti vitki? — Onda možete

HERSAN ČAJ. Zašto da trpiti boli kod reumatizma i kosti bolje (gibt) kada to nije potrebno. **HERSAN ČAJ** je sredstvo koje Vam može olakšati muk **HERSAN ČAJ** pomaže kod arterioskleroze hemoroida (šuljeva).

Zar žbilja ne znate da je **HERSAN ČAJ** kod oboljenja želuca, jetara i bubrega dobro sredstvo.

HERSAN ČAJ dobiva se samo u originalnim omotima u svima ljekarnama. Tražite besplatnu brošuru i uzorak kod: **RADIOS N., ZAGREB**, Dukljaninova ul. Reg. br. 19834/1933.

U **FOND NASEGA LISTA** doprinijeli su: Da počasti uspomenu svoga neprežljena brata **Lovre Wiederkehr**, koji je preminuo u 54. godini života: **Do Petar Wiederkehr (Postire)** Din 30. — **Do počasti uspomenu pk. don Nikole Tabulov-Truta:** Turica Bare Din 20. — **Uprava harno zahvaljuje.**

MILOSTINJA ZA MRTVE kupiće se katedrali u neobjelju 7. t. mj.

NA LAZAROV PETAK 12. t. mj. biće u katedrali u 9^{1/2} s. ujutro svečana sv. Misa za mrtve.

REPRIZA KOMADA „OČEV GRJEH“. Prošle nedjelje održana je u Katedrali repriza savremene socijalne dram „Očev grijeh“. Igra je i ovaj put bila u doličnoj visini. Dom je bio pun, te je postignut lijep moralni i materijalni uspjeh.

Po svijetu

OVIEDO se i dalje nalazi u rukama nacionalista. Ponovni juriši marksističkih četa uz pomoć Baska na Oviedo svršili su novim porazom uz teške gubitke. Posljednja ofenziva marksista na sektorima oko Madrida svršila je uz silne gubitke. Nacionalisti su na rijeci Jarami prešli u ofenzivu, koja je dugo bila pripremana. Glavni joj je cilj Morata de Tajuna. Marksisti su se povukli na unaprijed spremljene položaje. Bitka traje i ne zna se kako će svršiti. Na aragonskoj fronti nacionalisti su osvojili Portal Rubio, koji se nalazi neposredno kod velikih ugljenokopa, iz kojih se opskrbljuje ugljenom cijela Katalonija. Tako oni sve više na preduju prema moru. Cilj im je, da odijele Kataloniju od boljševičkog dijela Španjolske.

ENGLESKO NAO.RUŽANJE. Donji Dom je sa 544 protiv 87 glasova usvojio zakon, kojim se vladi daje ovlaštenje, da raspiše unutrašnji zajam i da se koristi proračunskim suvišcima do 400 milijuna funti sterlinga (oko 357 milijardi dinara) u toku 5 idućih godina za potrebe narodne obrane, to jest za naoružanje.

ATENTAT NA MARSALA GRAZIANI-A. U Addis Abebi izvršen je na potkralja Abesinije, maršala Graziani-a, atentat, i to za vrijeme svečanosti, koja je bila privedena povodom radosnoga događaja u dom tal. prijestolonasljednika Umberta, koji je dobio sina. Ranjen je i general Liotta i vrhovni poglavica koptske crkve Abuna. Vlasti su povodom ovog atentata uapsile oko 2 hiljade osoba, od kojih je nekoliko stotina pušteno na slobodu, jer su dokazale svoju nevinost. Vrlo strogo se postupalo s onima, kod kojih je nađeno oružje. Odmah su na mjestu bili strijeljani.

SAN KOJI TRAJE VEĆ PET GODINA. Ima već 5 godina, kako je neka mlada žena u Vašingtonu, po imenu Patricia Magvtr, zaspala i još se nije probudila, usprkos svih napora liječnika. Funkcije njenih organa svedene su na minimum.

Život Šibenika

PROSLAVA 15-GODISNICE BISKUPOVANJA PREUZV. G. DRA JEROLIMA MILETE. Ove se godine navršilo 15 godina biskupovanja preuzv. g. dra J. Milete. Prema njegovoj posebnoj želji otpala je svaka vanjska proslava. Sva šibenska društva Katoličke Akcije pristupila su u nedjelju 28. II. t. g. zajedničkoj sv. Pričesti. Iza sv. Mise, koju je služio presvij. g. con R. P. ian, svi člono i članice katoličkih društava otišli su u biskupsku dvoranu gdje ih je čekao njihov dobar duhovni Otac, preuzv. Mileta. U ime svih mjesnih društava prof. g. Stipičević M., predsjednik Gradskog Vijeća Katoličke Akcije upravlja je preuzv. nekoliko iskrenih i sjajnih riječi. U čestiti spominje potrebu Katoličke Akcije u današnjim vremenima, najsudbonosnijim od svih, koje je čovječanstvo doživjelo, upoređuje Katoličku Akciju sa Križarima iz srednjega vijeka, običaje suradnju u radu za Boga i duše, želi mu dug život i usješan rad i moli za blagoslov. Preuzv. Mileta je osobito ganut te je toplim i očinskim riječima zahvalio na čestitkama i molitvama, preporučio i dalje rad, složan i marljiv rad, koji će se temeljiti na duhovnoj izgradnji. Podjeljuje svoj pastirski blagoslov, a iza toga svakome pruža svoju ruku. Iskreno i nenamješteno mjesna Križarska bratstva i sestrinstva, Kat. muževi i žene proslavili su dan svoga dobrog pastira. Vanjske proslave nije bilo, ali je svejedno sinovska ljubav spontano progovorila.

OPAT O. DR REETZ, vizitator sviju naših samostana č. ss. Benediktinki, stigao je u tu svrhu u Šibenik u utorak naveče te obavio vizitaciju mjesnog Samostana sv. Luce.

„ŽIVO SVIJETLO“. Pred kratko vrijeme osnovano je u Šibeniku novo crkveno euharistijsko društvo „Živo Svijetlo“. U koliko nam je poznato, to je prvo takvo

društvo u našoj domovini, pak se pravom možemo tim ponositi i Bogu biti zahvalni na toj neobičnoj milosti. U Francuskoj i Italiji ono je vrlo lijepo rašireno i sjajno radi. To društvo ima uzvišenu svrhu, da preko cijeloga dana od 6 ujutro do 8 sati naveče njegove članice — kojih se već prijavilo oko 200 — dvije po dvije jedan sat bdiju i mole pred Svetohraništem na razne, unaprijed određene, nakane te tako otajstveni Isus nijednoga časa ne ostane sam. Najprije se počelo sa katedralom sv. Jakova. — U nedjelju 28. II. t. g. održan je prvi važan sastanak već upisanih članica, na kome je preč. don A. Radić, organizator i upravitelj ovoga društva, opširno rastumačio njegovu potrebu, važnost, korist, svrhu i organizaciju. — U ponedjeljak 1. III. t. g. u 6 sati ujutro „Živo Svijetlo“ započelo je svoju uzvišenu misiju zajedničkom sv. Misom svih članica, koju je u katedrali sv. Jakova otčitao sam preuzv. biskup dr J. Mileta i preko nje pričestio članice te im održao vrlo lijepu pobudnu propovijed. Nakon toga su članice počele obavljati svoju svetu službu pred Presvetim. Prvi dan završio se svećanim blagoslovom i posvetom svih članica Presv. Srcu Isusovu, što je obavio upravitelj preč. don A. Radić. — Čvrsto vjerujemo, da će mnogo blagoslova i milosti udijeliti Euharistijski Spasitelj svima onima, koji Ga preko ovoga društva ne zaboravljaju i ne preziru u velikom Sakramentu ljubavi. — Sve one katolikinje, koje bi se željele upisati u „Živo Svijetlo“, neka se prijave preč. don A. Radiću, koji će im odrediti sat i dati sve potrebite obavijesti.

DEVETNICA SV. JOSIPU počinje u utorak 9. t. mj. u crkvi sv. Frane. Svake večeri biće pobožnost u 6 s.

VLČ. DON JOSIP ARNERIĆ, dosada dušobrižnik Solina, imenovan je za župskoga pomoćnika u Skradinu.